

සාරය: සුම්නිරි දරුවනි, එකට එකතු වී, මෙම කලි යුගයේ දුක් වහල ඉවත් කරන්න. පියා සිහිකිරීමේ පුණ්‍ය කර්මය සිදුකරන්න.

ප්‍රශ්නය: දරුවන්ට දැනුමේ අවිනාශි ප්‍රතිලාභය තිබෙන නමුත්, ඔවුන්ගේ පුණ්‍ය කර්ම ගිණුමේ රැස් කරනවා වෙනුවට, ඇතැමුන් එම ගිණුම අවසන් කරනවා. මෙයට හේතුව කුමක්ද?

පිළිතුර: 1. ඔවුන් පුණ්‍ය කර්ම සිදුකරන අතරතුර, පාප ක්‍රියා සිදුකරන බැවින්ය. ඔවුන් ආලෝකය ලද ජීවත්ම වුවත්, ඔවුන් නරක ආශ්‍රයේ බලපෑමට හසුවී, පාපයන් සිදුකරයි. එම පාපයන් නිසා, ඔවුන් කලින් රැස්කළ පුණ්‍ය ක්‍රියා ගිණුම අවසන් වෙයි. 2. පියාට අයත් වීමෙන් පසුව, ජීවත්මයක් රාගයේ පාපයෙන් හානියට පත් වී, පියාගේ හස්තය අත්හරින්නේ නම්, එම ජීවත්මය, පෙරටත් වඩා පාපකාරී වෙයි. එවන් අය වංශයේ නමට අපහාස ගෙනෙයි. ඔවුන් ඉතා දැඩි දඩුවම් අත්විඳියි. ඔවුන් සත්ගුරුට අපහාස කරන බැවින් ඔවුන්ට උසස් ගමනාන්තයකට ලඟා විය නොහැක.

ඕම් ශාන්ති. ආධ්‍යාත්මික පියා, ඔය ආධ්‍යාත්මික දරුවන් සමග හදවතින් හදවතට කතාබස් කරයි. ඒකායන අසීමිත පියා වන්නේ අපගේ පියා පමණක් බව, ඔය දරුවන්ට වැටහෙයි. ඔය දරුවන්ට මෙය වැටහී තිබේ. ගමනාන්තය වන්නේ මුක්තිය සහ ජීවන-මුක්තියයි. මුක්තිය ලබා ගැනීම සඳහා, සිහිපත් කිරීමේ වන්දනා ගමන අතිශයින්ම අවශ්‍ය වන අතර ජීවන-මුක්තිය සඳහා, නිර්මාණයේ මූල, මැද සහ අවසානය පිළිබඳ දැන සිටීම අතිශයින්ම අවශ්‍යයි. දෙකම ඉතා පහසුයි. උපත් 84හි ලෝක චක්‍රය, නොකඩවා බ්‍රමණය වනවා. අපගේ උපත් 84හි චක්‍රය, දැන් අවසානයකට පැමිණෙන බව, ඔය දරුවන්ගේ බුද්ධියේ රැඳී තිබිය යුතුයි. අප දැන් පෙරළා නිවසට යා යුතුයි. සියල්ලම පාපකාරී ජීව බැවින් කිසි කෙනෙකුට දැන්ම නිවසට ආපසු යා නොහැක. පාපකාරී ජීවත්මයන්ට, මුක්තියට හෝ ජීවන-මුක්තියට යා නොහැක. ඔබට එවන් සිතිවිලි ඇති විය යුතුයි. යමක් කරන අයට එහි ප්‍රතිඵලය ලැබී සතුටින් සිටියි. ඔබට අන් අයවද සතුට වෙතට ගෙන යාමට හැකි වෙයි. අන් අයට මාර්ගය පෙන්වීමේ දයානුකම්පාව ඔය දරුවන්ට තිබිය යුතුයි. ඔබ පහදා දිය යුතුයි: ඔය ජීවත්ම, සතෝප්‍රධාන් බවින් තමෝප්‍රධාන් බවට පරිවර්ථනය වී ඇත, ඔබට ආපසු නිවසට යාමට නොහැකි වී ඇත්තේ ඒ නිසාය. ඔවුන් මෙසේ කන්නලව් ද කරයි: “අහෝ පාරිශුද්ධකරුවාණෙනි!” එය දැන් වඩාත්ම ශුභදායක සංගම යුගය බව, ඔය දරුවන්ට වැටහෙයි. සමහරුන්ට මෙය ඉතා හොඳින් මතකයේ තබා ගත හැකි නමුත් අන් අයට මෙය අමතක වෙයි: ඔවුන්ට නැවත නැවතත් අමතක වෙයි. ඔබට සංගම යුගය මතක් වන්නේ නම්, ඔබගේ සතුටෙහි රසදිය කඳ බොහෝ ඉහළ රැඳී තිබෙයි. ඔබට පියා මෙන්ම ගුරුවරයා ද සිහිවන විට, ඔබගේ සතුටෙහි අංශක ඉහළ රැඳී තිබෙයි. සමහරුන්ට අතරමැදි විශාල බාධක හමුවන අතර ඇතැමුන්ට සුළු බාධක හමුවෙයි: සෑම කෙනෙකුටම අපහසුතා හමුවෙයි. සමහරු බොහෝ ඉහළට නැග ඉන්පසුව නැවත පහළට ඇද වැටෙයි. සමහරුන්ගේ ස්ථිතික ඉතා හොඳ වන බැවින් ඔවුන් බාබාගේ හදවතට නගින නමුත් ඔවුන් නැවත වැටෙන විට, ඔවුන්ගේ මුළු ආදායමම අවසන් වෙයි. පිටත ලෝකයේ මිනිසුන් පුණ්‍යාත්ම වීම සඳහා, බොහෝ දුන් දී බොහෝ පුණ්‍ය කර්ම කරයි. කෙසේවෙතත්, පුණ්‍ය කර්ම කරන අතරතුර ජීවත්ම පාපකාරී ක්‍රියා සිදුකරන්නේ නම්, ඔවුන් පාපකාරී ජීවත්ම වෙයි. ඔබගේ පුණ්‍ය කර්මය වන්නේ පියාගේ සිහිපත් කිරීමේ සිටීමය. ජීවත්මයක්, පුණ්‍යාත්මයක් වන්නේ, සිහිපත් කිරීමේ සිටීමෙන් පමණයි. ඔබ පියා අමතක කර, යම් කෙනෙකුගේ ආශ්‍රයේ බලපෑමට හසුවන්නේ නම්, එවිට බොහෝ පාප සිදුකිරීමෙන්, ඔබ සිදුකරන ලද කුමන පුණ්‍ය කර්මයක් තිබුණේද, එය අවසන් වෙයි. කෙනෙක් අද, දන් දී පුණ්‍ය කර්මයක් සිදුකර, මධ්‍යස්ථානයක් විවෘත කරන නමුත්, හෙට ඉවතට හැරෙන්නේ නම්, එවිට ඔහු පාපයන් සිදුකරන බැවින් ඔහු පෙර සිටියාටත් වඩා පහතට වැටෙයි. එබැවින් ගිණුම රැස් වනවා වෙනුවට එය මැකී යයි. පෙර ඔවුන් ඉතා හොඳින් සේවය කළා! කෙසේවෙතත්, පසුව ඔවුන් පහළටම ඇද වැටෙයි. ඔවුන් විවාහද වන අතර, පෙර සිටියාටත් වඩා අන්ත වෙයි. වරක් පාපයක් සිදුකළ විට, එම පාපයේ බර දිගටම වැඩිවෙයි. ලාභය සහ පාඩුවේ ගිණුමක් තිබේ. කෙසේවෙතත්, මෙම දේවල් වටහාගැනීමට අවශ්‍ය අය, එය වටහාගනී. සැහැල්ලු පාප තිබෙන අතර බොහෝ ඒ බරින් වැඩි පාප ද තිබේ. සියල්ලට වඩා නරකම වන්නේ රාගයේ පාපයයි. දෙවනුව කෝපය වන අතර, තත්භාව ඊට අඩු අතර බැඳීම් එයටත් අඩුය. ඒවා සියල්ල අංකානුරූපයි. රාගය මගින් පරාජය වීමෙන්, ජීවත්ම ලාභයක් ලබනවා වෙනුවට, ඔවුන් සත්ගුරුට අපහාස කරන බැවින් පාඩු ලබයි. එවන් ජීවයන්ට ඔවුන්ගේ ගමනාන්තයට ලඟා විය නොහැක. ඔවුන් හදවතින් (බාබාගේ) බිමට බසීයි. ඔවුන් පියාට අයත් වී ඉන්පසුව

පියා හැර යයි. ඒ සෑම දෙයක්ම රඳා පවතින්නේ ඔවුන්ගේ ක්‍රියා මතය. ඔවුන් හැර යාමට හේතුව කුමක්ද? ඔවුන්ට පිළිපැදීමට නොහැකි වූ නිසා. වැඩියෙන්ම ඔවුන්ට තදින්ම පහර දෙන්නේ රාගයයි. ප්‍රධානතම සතුරා මෙයයි. කෝපයට පත් වූ කෙනෙකුගේ පඬියෙක් පුළුස්සා දැමීම ගැන ඔබ කිසිදා අසා තිබේද? නැහැ, නිර්මාණය කරන පඬියා, රාගයෙන් පිරි කෙනෙකුගේය. එය රාවනයි. පියා පවසන්නේ: රාගය ජය ගැනීමෙන් ඔබ ලෝකය ජයගන්නා අය බවට පත් වෙයි. ඔබ සම්පූර්ණයෙන්ම පරාජයට පත්ව ඇත. එබැවින් ජය ගන්නවා වෙනුවට ඔබ පරාජය වෙයි. ඔවුන් පියාට කන්නලව් කරයි: අහෝ පාරිශුද්ධකරුවාණෙනි, එනු මැනව්! මිනිසුන් බොහෝ වේදනා විඳින්නේ රාගය නිසාය, ඉන්පසුව ඔවුන් මෙසේ පවසයි: බාබා, මා මගේ මුහුණේ දැලි ගාගන්නා. බාබා පවසන්නේ: ඔබ වංශයට අපහාස කරන කෙනෙක් බවට පත් වී ඇත. කෝපය හෝ බැඳීම් නිසා මෙසේ නොකියයි. සෑම දෙයක්ම රැඳී තියෙන්නේ රාගය මතයි. ඔවුන් කන්නලව් කරන්නේ: අහෝ පාරිශුද්ධකරුවාණෙනි එන්න! පියා පැමිණ ඇත, ඒ තිබියදී ජීවය දිගින් දිගටම අපවිත්‍ර වෙයි, එබැවින් පියා කුමක් කියන්නද? සෑම කෙනෙක්ම- තාපසයන්, පූජකයන් ආදී- සියල්ල කන්නලව් කරයි “අහෝ පාරිශුද්ධකරුවාණෙනි වඩින්න!” නමුත් කිසි කෙනෙකුට එහි අරුත නොවැටහෙයි. ඔව්, දෙවියන් පැමිණ, නව ලෝකය ස්ථාපිත කරන බව, සමහරු සැබවින්ම විශ්වාස කරයි. කෙසේවෙතත්, ඔවුන් චක්‍රයට ඉතා දීර්ඝ කාලයක් ලබා දී ඇති බැවින්, ඔවුන් දැඩි අන්ධකාරයකට වැටී සිටියි. දැනුම සහ අවිද්‍යාව තිබේ. පියා විස්තර කරන්නේ, හක්ති මාර්ගයේ අය, ඔවුන් වන්දනා කරන කෙනාව පවා නොහඳුනන බවයි, එබැවින් එම හක්තියෙන් ඇති ප්‍රයෝජනය කුමක්ද? ඔවුන්ට නොවැටහෙන බැවින් ඔවුන් කුමක් කළත් ඉන් එලක් නැත (අසාර්ථකයි). එල ලැබෙන්නේ දන් දීමෙන් සහ පුණ්‍ය කර්ම කිරීමෙන් බව මිනිසුන් සිතන නමුත් එසේ වන්නේ තාවකාලික කාලයකට පමණකි. කපුටෙකුගේ අසුවි වැනි වූ තාවකාලික සතුටක් ලැබෙයි. සන්යාසීන්ද පවසන්නේ, මේ ලෝකයේ කුමන සතුටක් ලැබුවත්, එය කපුටෙකුගේ අසුවි මෙන් බවත් ඉතිරි සියල්ල දුකට පමණක් බවත්ය. පියා පවසන්නේ: මා පමණක් සිහිපත් කරන්න, එවිට ඔබගේ සියලු දුක් ඉවත් වෙයි. ටිකක් සිතන්න: පැරණි කර්ම ගිණුම් පියවා, අලුත් ඒවා රැස් කරගැනීම සඳහා මා, බාබාව කොපමණ සිහි කරනවාද? කෙනෙක් කෙතරම් රැස් කරන්නේද යන්න, මුදල් ආදිය පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් නොවෙයි. මෙහි, එය පාපයන් ඉවත් කිරීම සම්බන්ධවයි. ප්‍රධානතම කාරණය වන්නේ පිවිතුරු වීම පිළිබඳවයි. ඔබ ඒ ගැන බාබාට ලිවීමෙන්, බොහෝ උපත් ගණනාවක පාපයන් පියවේ යැයි නොසිතන්න. බොහෝ උපත් ගණනාවක විශාල පාප බරක් තිබේ. ඒවා සියල්ලම කපා නොදැමෙයි, නමුත් ඔව්, මේ උපතෙහි සිදුකර ඇති ඒවාගේ බර, සැහැල්ලු කර ගත හැක. කෙසේවෙතත්, ඔබ බොහෝ සේ උත්සාහ දැරිය යුතු වනවා. ඔබ වැඩියෙන් සිහිපත් කිරීමේ සිටින තරමට, පාපයේ බර වඩාත් සැහැල්ලු වෙයි. සමහර දරුවන් බොහෝ උත්සාහ දරයි: ඔවුන් මිනිසුන් සිය දහස් ගණනකට මාර්ගය පෙන්වයි. ඔවුන් උපත් 84හි චක්‍රය විස්තර කර දෙයි. විවිධ උපත්වල ගණනය කුමක්ද කියා ඔබ දන්නවා. ටිකක් සිතන්න: මට කෙතරම් යෝගා බලය තිබෙනවාද, එමෙන්ම මා උපත ලබන්නේ කවදාද? එය ස්වර්ණමය යුගයේ ආරම්භයේ සිදුවෙයිද? බොහෝ උත්සාහ දරණ අය, ස්වර්ණමය යුගය ආරම්භයේ උපත ලබයි. එම ජීවත්මයන්ට සැහවී සිටිය නොහැක. ඔබ සියලු දෙනාම ස්වර්ණමය යුගයට යන බව නොසිතන්න. සමහරු අවසානයේ පැමිණ, සුළුවෙන් යමක් හිමි කරගනී. කලින් පැමිණෙන්නේ, විශාල ආදායමක් උපයන අයයි. ආදායම අඩුවෙන් උපයන අය පසුව පැමිණෙන අතර, ඔබ බොහෝ සේ පියා සිහිපත් කළ යුත්තේ මේ නිසාය. එය ඉතා පහසුයි. ඉතා හොඳින් බාබා සිහිපත් කරන අය ඉතා ඉක්මනින් නව ලෝකයට යන බව දැන, විශාල සතුටක් අත්විඳියි. ඔබට රජෙක් වීමට අවශ්‍ය නම් ඔබ පුරවැසියන් නිර්මාණය කළ යුතුයි. ඔබ පුරවැසියන් නිර්මාණය නොකරන්නේ නම්, ඔබ රජෙක් වන්නේ කෙසේද? සමහරු මධ්‍යස්ථානයක් විවෘත කර, ඉන් බොහෝ ආදායමක් උපයා ගනී. යහපතක් සිදුවන විට, ඔවුන් මධ්‍යස්ථාන දෙකක් හෝ තුනක් පවා විවෘත කරයි. බාබාද නොකඩවා මධ්‍යස්ථාන විවෘත කරයි. යමක් කරන අයගේ ගිණුම නිර්මාණය වෙයි. දුක් වහල ගලවා දැමීමට ඔබ එකට එකතු විය යුතුයි. සියලු දෙනාගේම උරහිස් එකට එකතු වන බැවින් ඔබ සියලු දෙනාටම ඔබගේ පංගුව ලැබෙයි. ඔබ කෙතරම් ප්‍රමාණයකට උත්සාහ දරන්නේද, එපමණට ඔබට උසස් තත්ත්වයක් හිමි වෙයි. ඔබ බොහෝ සතුටද අත්විඳියි. කීදෙනෙක්ව ඉහළ නංවා ඇත්ද කියාද බලයි. සමහරු දිගින් දිගටම ඉතා හොඳින් සේවය කරයි. මම්මා, ඉතා හොඳින් සේවය කිරීමේ නිදසුන බවට පත්විය, එබැවින් ඇය විශාල යහපතක් අත්විඳේය. ප්‍රධානතම දේ වන්නේ සේවය කිරීමය. යෝගාවේ සිටීමත් සේවයයි. සිහිපත්

කිරීමේ සිටින්නේ කෙසේද යන්න ඔබට නොකඩවා උපදෙස් ලැබෙයි. තිතෙහි වැදගත්කම ගැනද බාබා පහදා දී ඇති අතර කාලය ගෙවී යත්ම, ඔහු තව වැඩිදුරට විස්තර කරනු ඇත. දිනෙන් දින වර්ධනය සිදුවෙයි: අලුත් කරුණු නොකඩවා මතුවෙයි. එය ඉතා අපහසු නැත, නමුත් එය ඉතා පහසුද නැත. සේවයේ යෙදී සිටින අය, ඉතා විගසින් දැනුමෙහි කරුණු අල්ලා ගනී. සේවයේ නොයෙදෙන අයගේ බුද්ධියේ කිසිවක් රැඳෙන්නේ නැත. ඔවුන් දිගින් දිගටම “බිත්දි, බිත්දි” (බිත්දුව) කියන නමුත්, ඔබ බිත්දුවක් සිහි කරන්නේ කෙසේද; බිත්දුවක් පෙනෙන්නේ කෙසේද? එය ඉතා පහසුයි. ඔබ ඉදිරියේ තිතක් තබාගෙන, ඔබ බාබා සිහි කළ යුතු නැත. මෙය වටහාගත යුතු දෙයකි. ජීවත්මයක් ඉතාමත්ම කුඩා තිතකි. වෙනත් කිසිවෙකුට ජීවත්මයක නම, ස්වරූපය, දේශය හෝ කාලය කිව නොහැක. දෙවියන්ගේ නම, ස්වරූපය, දේශය සහ කාල වකවානුව කුමක්ද කියා ඔවුන් විමසයි. නුවණ නොමැති මනුෂ්‍යයන්ට ජීවත්මය හෝ පරම ජීවත්මය වටහාගැනීමට නොහැක. මෙහිදී සම්පූර්ණයෙන් නොවැටහෙන සමහරු සිටිනවා. ඔවුන් දිගින් දිගටම “බාබා, බාබා” කියයි. ඔවුන් දැනුම හදාරන්නේ නැති අතර සේවය කරන්නේද නැත; ඔවුන් කරන්නේ දිගටම කෑම බුදීම පමණයි. කිසිවක් නොකර කෑම පමණක් බුදිමින් සිටින එවන් අනුගාමිකයන්, සන්යාසීන්ටද සිටිනවා. අඩු තරමින් ඔවුන් අත්හළ අය බවට පත් වී, තමන්ව පාපයන්ගෙන් නිදහස් කර තිබේ! එය සුළු දෙයක් නොවෙයි. සන්යාසීන්ගේ ආගම වෙනස්ය. දැනුම තිබෙන්නේ ඔය දරුවන්ටයි. ඔබ පිවිතුරුව සිටි බවත් දැන් අපවිත්‍ර වී ඇති බවත් බාබා විස්තර කරයි. උපන් 84හි වක්‍රය වටා ගොස් ඇති අය ඔබයි. මිනිසුන්ට මෙම දේවල් වටහාගැනීමට නොහැක. හක්තිය, දැනුමින් මුළුමනින්ම වෙන්ව තිබේ; එය දිවා රාත්‍රිය මෙන් වෙනස්කි. ඔබ උත්සාහ දරා ලක්ෂ්මි සහ නාරායන් මෙන් විය යුතු බව, ඔබ දන්නවා, එබැවින් ඔබ සම්පූර්ණයෙන්ම ශ්‍රීමත් අනුගමනය කළ යුතුයි. මෙයට උත්සාහය අවශ්‍යයි. කෙසේවෙතත්, එම රෝග ආදිය දිගටම පැමිණෙයි. අවසානය දක්වාම එහි සලකුණු ඉතිරි වෙයි ඉන්පසුව එය අතුරුදහන් වී, කිසිදු දුකක් ඉතිරි නොවෙයි. පියා, දුක නැති කරන්නා සහ සතුට පිරිනමන්නා ලෙස හැඳින්වෙයි. ඔවුන් පවසන්නේ: අහෝ විමුක්තිදායකයාණෙනි, අපගේ සියලු දුකින් මිදීම සඳහා අපට අනුකම්පා කළ මැන! මිනිසුන් දෙවියන් සිහි කරන්නේ දුක ඇති කලටයි. දුක් ඇති කල්හී සෑම කෙනෙක්ම කන්නලව් කරන්නේ: අහෝ දෙවියනේ! අහෝ රාමා! ඔවුන් දෙවියන් සිහි කරන නමුත් දෙවියන් කවරෙක්ද? කිසි කෙනෙකුට මෙය වැටහෙන්නේ නැත. ඔවුන් නිකම්ම පවසන්නේ: දෙවි පියාණන් සිහි කරන්න! හෝ: කුදා (දෙවියන්) සිහි කරන්න! ඔහු අපගේ පියා බව ඔබට ඉතා හොඳින් වැටහෙයි. අපට උගන්වන කෙනා පියාය: තමන් ජීවත්මයක් බව සලකා, මා සිහි කරන්න. හක්ති මාර්ගයේ මෙසේ නොකියයි: තමන් ජීවත්මයක් බව සලකා පියා සිහිකරන්න: නැහැ. බොහෝ විවිධ හක්ති මාදිලි තිබෙන නමුත් තිබෙන්නේ එක් දැනුමක් පමණයි. මිනිසුන් සිතන්නේ ඔවුන් හක්තියේ යෙදී ඇති බැවින් ඔවුන්ට දෙවියන් මුණ ගැසෙයි කියාය. හක්තිය ආරම්භ වන්නේ කවදාද, එමෙන්ම වැඩිම හක්තිය සිදුකරන්නේ කවුරුන්ද? කිසි කෙනෙක් මෙය නොදනී. අප තව වසර 40,000ක් දිගටම හක්තියේ යෙදෙමින් සිටියිද? හක්තිය, කෙතරම් කාලයක් පැවතෙයිද? හක්තිය කෙතරම් කාලයක් පවතින්නේද, දැනුම කෙතරම් කාලයක් පවතින්නේද කියා, ඔබට දැන් වැටහෙයි. බැතිමතුන් මෙම දේවල් නොදනී. ඔවුන්ට විස්තර කර දීම සඳහා ඔබ බොහෝ ජර්දර්ශන පවත්වයි. ප්‍රදර්ශන වලින් කෝටි ගණනකින් අතලොස්සක් පමණක් මතු වෙයි. කල් යත්ම වැඩි දෙනෙක් මතු වෙයි. නොගිණිය හැකි තරම් මිනිසුන් මෙහි පැමිණෙයි. පිවිතුරුව රැඳී සිටින ඔය බ්‍රහ්මනයන් සිටින්නේ ඉතා සුළු දෙනෙක් පමණක් වන අතර, මෙහි පැමිණිය යුත්තේ ස්ථිර අය පමණයි. කෙසේවෙතත්, සැබෑ බ්‍රහ්මනයන් කොපමණ සංඛ්‍යාවක් සිටින්නේද කියා අපට නිවැරදි ගණනයක් කළ නොහැක්කේ, ව්‍යාප්ත අයත් සිටින නිසාය. බ්‍රහ්මන පූජකයෙකුගේ කාර්යය වන්නේ කතාපුවත් පැවසීමයි. බාබාද නොකඩවා කතා පුවත් පවසයි. ඔබත් කතා පැවසිය යුතුයි. පියා කෙබඳුද, දරුවන්ද එබඳුය. ඔය දරුවන්ගේ වගකීම වන්නේ ගීතාව පැවසීමයි, නමුත් සෑම කෙනෙක්ම මෙය නොකරයි. දැනුමෙහි පොත, එක් ගීතාව පමණක් බව, ඔබ දන්නවා; සියලුම ග්‍රන්ථ ශාස්ත්‍රයන්ගේ මාණික්‍යය එයයි. එහි සියල්ල අඩංගුයි. මවත්, පියාත් ගීතාවයි. පැමිණ, සියලු දෙනාටම විමුක්තිය පිරිනමන ඒකායන කෙනා, පියාය. ශිව බාබාගේ උපත, දියමන්තියක් මෙන් බවත් අන් සියලු දෙනාගේ උපත් සිප්පි කටුවක් මෙන් නොවටිනා බවත් ඔබට ලිවිය හැක. සෑම කෙනෙක්ම සිහි කරන්නේ පියාවයි. කලි-යුගයේ මනුෂ්‍යයන් ස්වර්ණමය යුගයේ දේවතාවන් වන්දනා කරයි. ඔවුන්ව ඒ තත්ත්වයට පත් කළේ කවුරුන්ද? ඒකායන පියා පමණමයි. කෙසේවෙතත්, අන් අයට විස්තර කිරීමට හැකි වන්නේ, මෙය ඉතා හොඳින් වටහාගන්නා අයට පමණයි.

කිසි කෙනෙක් ක්‍රමානුකූලව විස්තර නොකරයි. බාබා පවසන්නේ: නිර්මාණ කරනවා වෙනුවට මගේ බොහෝ දරුවන් විනාශය සිදුකරයි. මහාරතීන් වන සමහරු, අශ්වාරෝහකයන් වන සමහරු මෙන්ම පාබල සේනාවේ අයත් සිටිනවා. පාබල සේනාවට අයත් අය කුමක් කරයිද? ඔවුන්ට, ඉගෙනගෙන ඇති අයට, හිස නමා සේවය කිරීමට සිදුවෙයි. අන් අය ඉදිරියේ හිස නොනමන, ඉගෙන නොගන්නා, එමෙන්ම අන් අයට උගන්වන්නේ නැති අයව ඔබ හඳුන්වන්නේ කෙසේද? පැස්බරුන්! අවිවා.

සුමිහිරි, ආදරණීය, බොහෝ කාලයක් තිස්සේ නැති වී සිට මේ දැන් හමු වුණු ඔය දරුවන්ව ඔබගේ මව, පියා, බාජදාදා සෙනෙහසින් සිහිපත් කර සුබ උදෑසනක් ප්‍රාර්ථනා කරයි. ආධ්‍යාත්මික පියාගෙන් ආධ්‍යාත්මික දරුවන්ට නමස්කාර.

ධාරණය සඳහා සාරාංශය:

1. පියා තිතකි. මෙය නිවැරදිව වටහාගෙන පියා සිහි කරන්න. අවුලට පත් වී නිකම්ම ‘බින්දි, බින්දි’ (තිතක්) යැයි නොපවසන්න. සේවයේ නියැලී සිටින්න.
2. සත්‍ය ගීතාවට සවන් දී, එය අන් අයට පවසන්න. සත්‍ය බ්‍රහ්මයන් වීම සඳහා, පිවිතුරුව රැඳී සිට, අනිවාර්යෙන් නිතිපතා ඉගෙන ගන්න.

වරදානය: ඔබ පියාට සමාන වී, ඔබගේ ශ්‍රේෂ්ඨ ක්‍රියාවන්හි කැඩපත තුළින්, බ්‍රහ්ම පියාගේ ක්‍රියා හෙළිදරව් කරන්නවා.

ඔය සෑම බ්‍රහ්මන ජීවත්මයක්ම, ඔය ශ්‍රේෂ්ඨ ජීවත්ම, ඔබගේ සෑම ක්‍රියාවකින්ම, බ්‍රහ්ම පියාගේ ක්‍රියාවන්හි කැඩපතකි. ඔබගේ ක්‍රියාවල කැඩපතේ, බ්‍රහ්ම පියාගේ ක්‍රියා දිස් විය යුතුයි. සෑම ක්‍රියාවක්ම එවන් අවධානයකින් සිදුකරන දරුවන්ගේ කතාව, ගමන, නැගිටීම සහ ඉදගැනීම, බ්‍රහ්ම පියාගේ මෙන් වෙයි. ඔවුන්ගේ සෑම ක්‍රියාවක්ම ආශීර්වාද ලැබීමට සුදුසු වන අතර ඔවුන්ගේ මුඛින් සෑම විටෙකම ආශීර්වාද මතු වනු ඇති. එවිට සාමාන්‍ය ක්‍රියාවන්හි වුවත් විශේෂතා දිස්වෙයි. එබැවින් ඔබ මෙම සහතිකය හිමි කරගත් විට, ඔබ පියාට සමාන බව කියැවෙයි.

පාඨය: අව්‍යක්ත ස්ථිතිය අත්විඳීම සඳහා, බාහිර දෙසට යොමු වීම අත්හැර, අභ්‍යන්තර ගතවී, හුදකලාව සිටින්න.

*** ඔම් ශාන්ති ***